

– det er vel derfor, at hun bliver ved med at citere – at Dansk Folkeparti er blevet lokket så voldsomt i uføre. Jeg forstår også, at nogen skulle blive siddende for at lave det her. Det behøvede man da ikke; man kunne da bare være gået, så havde vi haft det nuværende skattesystem, som alt andet lige er mindre skævt end det, der kom ud af det, som fru Pia Kjærsgaard bidrog til.

Jeg tror – og det var også det, vi oplevede, da vi var til møde sammen i Vordingborg – at rigtig mange af de mennesker, der har troet, at Dansk Folkeparti var den lille mands parti, er overraskede, for de troede ikke, at den lille mand var statsministeren. De troede, at når man talte om den lille mand, mente man i den her sammenhæng mennesker med små indkomster. Det har folk gået rundt og troet, og så kan enhver jo sætte sig ned og regne ud, at de, der bliver belønnet, som hr. Henrik Sass Larsen dokumenterede, er dem med de høje indkomster, og at de, der ikke får noget eller mister, er dem med de lave indkomster.

Fru Pia Kjærsgaard er stolt, forstår jeg, over at have bedrevet det værk, der hedder, at man belønner de meget velhavende og straffer dem med små indkomster. Hvordan harmonerer det med hele Dansk Folkepartis idé om at være den lille mands parti – den lille mand med lavindkomsten, vel at mærke?

Kl. 11:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:39

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er simpelt hen ikke rigtigt, hvad hr. Villy Søvndal siger – overhovedet. Og jeg må så bare sige til hr. Villy Søvndal, at misundelse er en grim ting. Jeg fornemmer ligesom af hr. Villy Søvndals retorik, at man er hamrende misundelig over, at man ikke har været med i det skatteforlig, hvilket jo ville have betydet, at hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt på en eller anden forunderlig vis jo nok havde været fredet i næste valgkamp. Det kan jeg garantere at hverken Socialdemokratiet eller Socialistisk Folkeparti vil være.

Man skylder stadig væk en forklaring på, hvad det egentlig var, man selv ville have gjort. Man snakker meget om, at der nok i god tid inden næste valg skal komme en forklaring, et oplæg fra, ja, jeg ved ikke, hvor mange der vil være med i forhold til en skattepolitik, om det både er hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt og fru Margrethe Vestager og hr. Frank Aaen og

fru Johanne Schmidt-Nielsen. Man kunne jo bare have fortalt den danske befolkning, hvad det egentlig var, man ville. Det kunne man jo bare have gjort. Det gjorde man ikke, for man havde besluttet sig for, at hvis ikke man kunne bryde det skattestop, som jeg faktisk tror fortsat er rigtig, rigtig populært i den danske befolkning – for uden at gøre det kunne man jo ikke sætte skatterne og afgifterne op igen – så ville man ikke være med, og det syntes jeg bare var ærgerligt.

Kl. 11:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Villy Søvndal.

Kl. 11:41

Villy Søvndal (SF):

Jeg forstår, at der kommer så mange nyheder lige nu, at vi ikke vil være fredet i næste valgkamp. Det overrasker os sådan set ikke. Det ville overraske os mere, hvis det var modsat.

Fru Pia Kjærsgaard sagde, at Dansk Folkeparti havde brugt de her år under VK-regeringen til at holde et vågent øje med det sociale område. Hvordan synes fru Pia Kjærsgaard med de vågne øjne så det er gået? Vi har inden for den sidste måned fået en rapport, der beretter om 50.000 flere fattige i Danmark, 50.000 flere, der er røget ned under den lavindkomstsats, der er den anerkendte. Var det et af Dansk Folkepartis mål i forhold til hele diskussionen om at være den lille mands parti, at vi fik et samfund, hvor ulighederne voksede, hvor fattigdommen i bunden steg? Er det sådan et af de succeskriterier, som Dansk Folkeparti synes man har opnået?

Kl. 11:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:42

Pia Kjærsgaard (DF):

Man kan jo sige i forhold til det oplæg, der lå fra Skattekommissionen, det oplæg, der lå fra regeringen, og det, der rent faktisk kom ud af forliget, er uligheden mindre, end den ville have været i forhold til Skattekommissionen, i forhold til regeringen, men derfor er det da altid en opgave for ethvert politisk parti, for enhver regering at sørge for, at de, der ikke har de allerbedste vilkår i det her samfund, får nogle bedre vilkår.

Hr. Villy Søvndal ved også, at når vi sidder ved forhandlingsbordet, er det vores opgave, og vi har nu engang det privilegium i Dansk Folkeparti, at vi sidder ved forhandlingsbordet. Vi får noget igennem. Hvad har hr. Villy Søvndal fået igennem i ganske mange år? Hvad fik hr. Villy